

عنوان مقاله:

بررسی رابطه میزان مذهبی بودن و سبک زندگی با از خود بیگانگی نوجوانان مورد مطالعه: دانش آموزان دبیرستان های شهر شیراز در سال 1390-91

محل انتشار:

دو فصلنامه دین و ارتباطات، دوره 22، شماره 47 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

بیژن خواجه نوری - استادیار جامعه شناسی دانشگاه شیراز

صادق پناهی نسب - دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه شناسی دانشگاه تربیت مدرس

صدیقه جهانبازیان - دانشجوی کارشناسی ارشد جمعیت شناسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

از خودبیگانگی یکی از علایم بیماری روحی و روانی در بین انسان ها است که موجب می گردد تا آن ها نتواند نقش هایشان را در ارتباط با خود و یا جامعه به خوبی انجام دهند. پژوهش حاضر به بررسی رابطه میزان مذهبی بودن و سبک زندگی نوجوانان با از خود بیگانگی آن ها پرداخته است. نمونه مورد مطالعه 381 دانش آموزان (دختر و پسر) دبیرستانی شهر شیراز می باشد. برای جمع آوری اطلاعات از روش پیمایشی استفاده شده است. اطلاعات موردنیاز با شیوه نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای به دست آمد. نتایج تحقیق نشان داد که متغیرهای مناسک مذهبی، هویت مذهبی، سبک زندگی و مشارکت فرهنگی رابطه منفی با از خود بیگانگی نوجوانان دارد و بر روی هم توانسته اند نزدیک به 23 درصد از تغییرات متغیر وابسته را تعیین کنند. بیشترین همبستگی بین دو متغیر انجام مناسک مذهبی و هویت مذهبی با متغیر از خود بیگانگی می باشد. مهم ترین متغیری که بیشترین تغییرات از خود بیگانگی جوانان را تبیین می کند مناسک مذهبی است. این متغیر به تنهایی نزدیک به 19 درصد تغییرات متغیر وابسته را توضیح می دهد. دومین متغیر وارد شده در مدل، متغیر هویت مذهبی می باشد که 2/7 درصد تغییرات از خود بیگانگی نوجوانان را توضیح می دهد. سبک مشارکت فرهنگی سومین و آخرین متغیر وارد شده در مدل است که با دو متغیر پیشین بر روی هم توانسته اند نزدیک به 23 درصد تغییرات متغیر وابسته را توضیح دهند.

کلمات کلیدی:

از خود بیگانگی، سبک زندگی، مذهبی بودن، نوجوانان، مشارکت فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834105>

